

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Gasparyan Rafael,
reprezentat de avocatul Vitalie Rotaru

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Gasparyan Rafael împotriva Inspectoratului General pentru
Migrație cu privire la obligarea emiterii actului administrativ individual,

împotriva deciziei din 8 iulie 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 3ra-46/26
PIGD 2-24120621-01-3ra-20012026)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîțcani – jud. M. Gandrabur
Curtea de Apel Centru – jud. G. Mîra, G. Dașchevici, A. Bostan

27 mai 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de Gasparyan Rafael, reprezentat de avocatul Vitalie Rotaru,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,
Diana Stănilă,
Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 24 octombrie 2024, Gasparyan Rafael a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, prin care a solicitat: anularea deciziei de respingere a cererii de azil/recunoaștere a statutului de refugiat; obligarea Inspectoratului General pentru Migrație să emită decizie de recunoaștere a statutului de refugiat în privința lui Gasparyan Rafael (f.d. 5–6).
2. În motivarea acțiunii, a indicat că, prin decizia nr. 5726/24/DAA din 25 septembrie 2024, emisă de Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția Azil și Apatridie, a fost respinsă cererea de azil, decizia contestată fiind comunicată la 3 octombrie 2024 în limba română și înmănată sub semnătură în aceeași limbă, deși acesta este vorbitor de limbă rusă.
3. Reclamantul a susținut că, la 30 septembrie 2024, i-a fost comunicată în limba engleză informația privind respingerea cererii de azil, fără a i se traduce motivarea deciziei. Astfel, consideră că nu a beneficiat de un drept efectiv la apărare în procedura de azil, fiind în imposibilitate de a cunoaște conținutul acesteia.
4. Reclamantul nu este de acord cu decizia Inspectoratului General pentru Migrație, pe care o consideră nemotivată și ilegală, motiv pentru care solicită anularea acesteia.
5. Totodată, a indicat că toate rapoartele organizațiilor internaționale la care s-a făcut referire conțin suficiente informații pentru a concluziona că, în prezent, în Georgia există conflicte, iar reclamantul a declarat că ar fi supus persecuției.
6. Referitor la motivele solicitării azilului pe teritoriul Republicii Moldova, reclamantul a susținut că nu se poate reîntoarce în țara de origine, deoarece viața sa ar fi pusă în pericol de către rudele sale, precum și din cauza lipsei resurselor financiare necesare pentru întoarcere.

7. În opinia reclamantului, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 44 din Legea privind azilul pentru acordarea beneficiului dubiului, care prevede că, atunci când o parte sau totalitatea motivelor invocate în cererea de azil nu sunt probate cu documente sau alte dovezi, beneficiul dubiului se acordă dacă sunt îndeplinite cumulativ anumite condiții, inclusiv faptul că solicitantul a depus toate eforturile pentru a-și susține cererea de azil.

8. În drept, reclamantul a făcut referire la art. 149, 209 și 244 din Codul administrativ, precum și la art. 46, 48, 50 și 61 alin. (1) din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

9. Prin hotărârea din 12 martie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea în contencios administrativ, înaintată de către Gasparyan Rafael împotriva Inspectoratului General pentru Migrație privind contestarea actelor administrative și obligarea emiterii actului administrativ, s-a respins ca fiind neîntemeiată (25, 32-39).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

10. La 17 martie 2025, Gasparyan Rafael, reprezentat de avocatul Vitalie Rotaru a declarat apel împotriva hotărârii din 12 martie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând casarea hotărârii cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă (f. d. 28-29).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

11. Prin decizia din 8 iulie 2025, apelul declarat de Gasparyan Rafael, reprezentat de avocatul Vitalie Rotaru, s-a respins, cu menținerea hotărârii din 12 martie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f. d.64, 65-82).

12. Curtea de Apel Centru verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, a constatat că aceasta urmează a fi menținută, ori concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sunt în corespundere cu circumstanțele cauzei .

13. Instanța de apel a reținut că, potrivit art. 17 alin. (1) din Legea nr. 270/2008 privind azilul, statutul de refugiat se recunoaște, la cerere, străinului care, în temeiul unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara țării a cărei cetățenie o deține și nu poate sau, din cauza acestei temeri, nu dorește să se pună sub protecția acelei țări; ori care, neavând cetățenie

și aflându-se în afara țării în care avea domiciliul legal și obișnuit, nu poate sau, din aceleași motive, nu dorește să se reîntoarcă.

14. Curtea de Apel Centru a concluzionat că, în urma stabilirii motivelor invocate de solicitantul de azil, starea de fapt prezentată de acesta nu întrunește elementele unor acte de persecuție, astfel cum sunt reglementate de legislația națională, ceea ce face inutilă examinarea acestui element.

15. Totodată, instanța de apel a reținut că autoritatea publică, în cazul respingerii cererii de azil, analizează motivele părăsirii țării de origine, existența unor eventuale acte de agresiune, dominație străină sau a unor evenimente care au tulburat ordinea publică în localitatea de origine, precum și riscul la reîntoarcere. În speță, s-a constatat că reclamantul a părăsit benevol țara de origine, nefiind supus unor acțiuni represive din partea autorităților care să-i pună în pericol viața, plecarea din Georgia fiind determinată de intenția de a locui împreună cu concubina sa în Ucraina.

16. Curtea de Apel a subliniat, de asemenea, că solicitantul de azil nu a indicat niciun motiv de agresiune, dominație străină pe teritoriul Georgiei și nici existența unor evenimente care să fi tulburat ordinea publică în localitatea sa de origine.

17. Colegiul a reținut că, în cadrul interviului, s-a stabilit că reclamantul nu dorește să se reîntoarcă în țara de origine din motive personale, și anume dorința de a locui împreună cu concubina sa și lipsa mijloacelor financiare pentru întoarcere. Totodată, acesta a declarat că nu există un pericol real în cazul reîntoarcerii, fără a invoca vreun motiv de temere, menționând, de asemenea, că nu a avut probleme cu autoritățile statului la părăsirea teritoriului Georgiei.

18. În speță, nu au fost constatate acte de persecuție în trecut și, în consecință, nu pot fi identificați agenți de persecuție, nefiind astfel întrunită condiția existenței unei temeri bine întemeiate față de țara de origine. De altfel, azilul nu constituie un instrument pentru identificarea unui loc de trai mai favorabil sau a unor oportunități economice, ci are ca scop protejarea persoanelor persecutate pentru motivele prevăzute de lege.

19. În aceste circumstanțe, instanța de apel a concluzionat că reclamantul/apelantul nu a prezentat, nici în procedura administrativă, nici în fața instanței de fond și nici în apel, probe care să ateste existența unei persecuții în țara de origine pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, în sensul art. 17 din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

20. La 30 decembrie 2025, Gasparyan Rafael, reprezentat de avocatul Vitalie Rotaru a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel. Prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă (f. d. 91 verso).

21. La 20 ianuarie 2026, prin intermediul poștei electronice Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Inspectoratului General pentru Migrație copia recursului (f. d. 95verso).

22. Prin referință depusă prin intermediul poștei electronice la 21 ianuarie 2026, Inspectoratul General pentru Migrație, a solicitat respingerea recursului.

ARGUMENTELE RECURSULUI

23. În motivarea recursului, recurentul a reiterat argumentele din cererea de chemare în judecată și din cererea de apel.

24. În opinia recurentului, au fost întrunite condițiile prevăzute de art. 44 din Legea privind azilul.

25. Totodată, a indicat că speței îi este aplicabilă norma prevăzută la art. 46 alin. (3) din Legea privind azilul și anume că, în evaluarea temerii bine întemeiate de persecuție, nu are importanță dacă solicitantul posedă trăsături rasiale, religioase, de naționalitate sau sociale, cu condiția ca o asemenea caracteristică să-i fi fost atribuită de către agentul de persecuție.

26. Recurentul a indicat că decizia autorității nu i-a fost tradusă verbal în limba pe care solicitantul o cunoaște.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

27. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

28. Art. 245 din Codul administrativ:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

29. Art. 245¹ alin. (1) din Codul administrativ:

„Recursul este admis dacă:

- a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
- b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
- c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

- d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

30. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Recursul se declară inadmisibil în special când: recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

31. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată avocatului Vitalie Rotaru la 22 decembrie 2025, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f. d. 84).

32. Astfel, cererea de recurs depusă de Gasparyan Rafael, reprezentat de avocatul Vitalie Rotaru, la data de 30 decembrie 2026, a fost depus în conformitate cu prevederile art. 245 din Codul administrativ.

33. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele precitate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

34. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedeolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

35. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care

trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

36. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recursul depus de Gasparyan Rafael, reprezentat de avocatul Vitalie Rotaru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Centru și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

37. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție apreciază ca fiind neîntemeiată critica privind pretinsa încălcare a dreptului la un proces echitabil garantat de art.6 CEDO, din următoarele considerente.

38. De asemenea, nu constituie temei de casare a deciziei instanței de apel nici argumentul potrivit căruia hotărârea i-a fost prezentată tradusă doar în limba română, fără a-i fi tradusă verbal într-o limbă pe care o cunoaște, pretinsă încălcare a dreptului la apărare. Or, pe parcursul examinării cauzei, acesta a fost asistat de un avocat. Mai mult, din materialele dosarului administrativ rezultă expres că la 3 octombrie 2024 recurentului i-a fost comunicată decizia tradusă în limba rusă.

39. Din analiza deciziei Curții de Apel Centru rezultă că aceasta a examinat probele administrate în cauza și a expus considerentele care au fundamentat soluția adoptată, oferind o motivare clară și coerentă. În circumstanțele descrise, critica formulată este declarativă și nu constituie temei pentru casarea deciziei.

40. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO Golder c. Regatul Unit, 1975, §38; Stanev c. Bulgariei [MC], 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO Luordo c. Italiei, 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO Levages Prestations Services c. Franței, 1996, §45).

41. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul

de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO Botten c. Norvegiei, 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO Helmers c. Suediei, 1991, §31, 36).

42. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus Gasparyan Rafael, reprezentat de avocatul Vitalie Rotaru.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni